

De Bovenste Molen.

De Bovenste Molen.

De weg terug.

Ruud Licht.

Eerste druk © 2024 Ruud Licht
ISBN: 978-94-037-3806-2
Uitgeverij Mijn bestseller.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deel één: Het boek.

Haarlem, 2023. Op een prachtige lentedag, wanneer de zonnestralen de geur van bloeiende bloemen door de ouderlijke woning lieten zweven, besloot ik eindelijk de zolder te verkennen. De zolder, die jaar na jaar was gevuld met stoffige dozen en vergeten herinneringen, had altijd een zekere mysterieuze aantrekkingskracht op mij gehad. Met een mengeling van nieuwsgierigheid en voorzichtigheid opende ik de krakende zolderdeur en stapte ik met één voet op de krakende trap. Terwijl ik me een weg baande door de berg oud speelgoed en verdwaalde fotoalbums, viel mijn oog op een oud en versleten boek dat verborgen lag onder een stapel vergeelde kranten in een donker hoekje van de zolder. Het was alsof het boek op me wachtte, smeekte om ontdekt te worden. Met een vleugje spanning en aarzeling nam Ruud het boek in zijn handen en veegde het stof van de kaft. Het voelde zwaarder aan dan ik had verwacht, alsof het boek een geheim met zich mee droeg dat klaar was om onthuld te worden. Met enige voorzichtigheid opende ik het boek en werd ik overweldigd door de geur van vervlogen tijden die door de lucht zweefde. Een mix van oud papier, verweerde pagina's en een zweem van nostalgie vulde mijn zintuigen. De pagina's kraakten onder mijn vingers terwijl ik me verwonderde over de schatten die zich binnenin verborgen. Dit was geen gewoon boek. Het was een tijdcapsule naar het verleden, vol met namen van mijn voorouders die ons waren voorgegaan. Met elke omgeslagen pagina opende ik een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van mijn familie. De namen onthulden zich één voor één, als stille getuigen van een tijdperk dat lang vervlogen was. Ik liet mijn vingers over de verweerde data op de pagina's glijden

en beseftte me dat ik voor het eerst mijn voorouders echt leerde kennen. Hun verhalen, hun triomfen en tragedies, wachtten geduldig om herontdekt te worden.

Met elke anekdote, elke biografische vermelding, begon ik me steeds meer te identificeren met mijn voorouders, als een ontdekkingsreiziger die één werd met zijn *roots*. Ik voelde hun passies, hun vreugdes en angsten delen. Zelfs al hadden ze eeuwen geleden geleefd, was hun erfenis nog springlevend. Bladzijde na bladzijde, namen de verhalen me mee op een reis door de tijd. Ik kon de levendige schilderijen van het dagelijks leven in oude tijden voorstellen. De geur van versgebakken brood dat door de lucht zweeft terwijl mijn voorouders elkaar begroeten op een zonnig dorpsplein, de opwinding en zenuwen die gepaard gaan met een huwelijksfeest, de warmte van een gezinsleven doorgebracht rondom een knapperend haardvuur. Ik realiseerde me dat ik geen toevallige vondst had gedaan, maar eerder een sleutel had gevonden tot mijn eigen identiteit. Dit boek was niet alleen een verzameling namen en data. Het was een venster naar een andere wereld, een wereld waarin mijn voorouders leefden en ademden. Hun bloed stroomt nog steeds door mijn aderen, hun verhalen resoneren nog steeds in mijn hart. Terwijl ik verder bladerde, voelde ik een diepe band met mijn *roots* ontstaan. Elk verhaal voegde een kleurrijke draad toe aan het weefsel dat mijn familiebanden vormde. De verhalen van krachtige vrouwen die hun eigen pad bewandelden en moedige mannen die tegen alle verwachtingen in opstonden, kwamen tot leven in mijn verbeelding. Ik kon me voorstellen hoe mijn overgrootmoeder haar passie voor kunst volgde, ook al werd ze niet altijd begrepen door de mensen om haar heen. Hoe mijn betovergrootvader moedig vocht voor gerechtigheid, zelfs in tijden van grote onrechtvaardigheid.

Elk personage, elke generatie, had zijn eigen unieke verhaal en ik voelde me bevoorrecht om deze verhalen te mogen horen. Terwijl ik mijn pen vasthield, besepte ik dat ik niet alleen getuige was van de geschiedenis, maar dat ik ook een deel was van het verhaal. Ik was de volgende schakel in deze lange keten van erfgoed en het was aan mij om hun verhalen voort te zetten en door te geven aan toekomstige generaties.

Ik realiseerde me dat ons erfgoed niet alleen bestond uit oude foto's en verhalen die van generatie op generatie werden doorgegeven. Het was een levendig en evoluerend deel van wie we waren. Het waren de herinneringen die we maakten, de keuzes die we maakten en de waarden die we koesterden. Het waren de verhalen die we onszelf vertelden en de verhalen die anderen ons vertelden. Terwijl ik het boek voorzichtig dichtsloeg, voelde ik een diep gevoel van verbondenheid met mijn voorouders. Het verleden en het heden kwamen samen in een harmonieuze stilte en ik wist dat ik deze schat aan verhalen en geschiedenis met zorg moest koesteren. Het was nu aan mij om mijn familiegeschiedenis voort te zetten en een nieuwe laag aan het verhaal toe te voegen, zodat toekomstige generaties hetzelfde gevoel van verwondering en verbondenheid konden ervaren dat ik op deze prachtige lentedag op zolder had ontdekt.

Het register opende met Cornelis Hendricks, mijn oudste bekende voorvader die in 1625 ter wereld kwam. Zijn naam sprong van de vergeelde pagina's af, als een herinnering aan een tijdperk dat zo ver van het heden afstond. Terwijl ik zijn naam las, voelde ik een diep verlangen om meer te weten te komen over zijn leven en de wereld waarin hij leefde. Ik sloot mijn ogen en probeerde me voor te stellen hoe het leven er destijds uit moet hebben gezien. Cornelis, een

ondernemer in hart en ziel, beheerde de Bovenste Molen in Loenen. Dit was geen gewone molen, maar een bloeiend bolwerk van industriële innovatie. Terwijl ik me onderdompelde in mijn verbeelding, kwam de molen tot leven. Ik kon de ambiance bijna proeven. Het klotsende water van de beek die de molen aandreef, vulde de lucht met een betoverend geluid. Het geluid van de machines, de ronddraaiende tandwielen en het ritselen van het papier, vulde elke hoek van de molen. Dit was een bedrijvige plek, waar het ambacht van het papier maken tot in de perfectie werd beheerst. Mijn voorouders waren geen gewone ambachtslieden; ze waren meesters in hun vak. Het maken van papier was voor hen niet zomaar werk, maar een vorm van kunst. Elke handeling was doordrenkt met vakmanschap en toewijding. Ik stelde me voor hoe ze daar stonden, omringd door bergen vers papier, terwijl ze met precisie en expertise elk vel met de hand bewerkten. De geur van vers papier hing in de lucht en vulde mijn zintuigen, een geur die hen dag in dag uit vergezelde tijdens hun werk. Terwijl ik verder bladerde in het boek, ontdekte ik dat de Bovenste Molen niet alleen een plek van hard werken was, maar ook een centrum van vernieuwing en creativiteit. Mijn voorouders waren niet tevreden met het normale; ze wilden continu verbeteren en experimenteren. De molen was een broedplaats van ideeën, waar nieuwe technieken en materialen werden ontdekt en toegepast. Ze waren pioniers in hun vakgebied en wisten de molen naar nieuwe hoogten te tillen.

Het verlangen om de Bovenste Molen met eigen ogen te zien, werd onweerstaanbaar. Ik wilde de magie van die plek ervaren, de plek waar mijn voorouders geschiedenis hebben geschreven. Ik stelde me voor hoe ik daar zou staan, tussen de ruisende machines en het klotsende water, omringd door

de erfenis van mijn familie. Het zou een eerbetoon zijn aan hen inzet, hun ambitie en hun streven naar perfectie. Ik besepte dat deze ontdekking niet alleen mijn persoonlijke geschiedenis verrijkte, maar ook een waardevol inzicht bood in de menselijke ervaring. We zijn allemaal geworteld in verhalen, in verborgen schatten die wachten om onthuld te worden. Het was een herinnering aan de kracht van onze voorouders, van degenen die ons zijn voorgegaan en wiens bloed door onze aderen stroomt. Nu, gewapend met deze kennis, voelde ik me klaar om mijn eigen verhaal voort te zetten, terwijl ik voort bouwde op de erfenis die mijn voorouders me hadden nagelaten. Ik nam het boek teder in mijn handen en sloot het met een zacht, weemoedig gebaar. Het was alsof ik een moment van bezinning had ervaren, waarin het verleden en het heden samenvloeiden. Met een hernieuwd gevoel van verwondering en bewustzijn stapte ik de zolder af en vervolgde ik mijn reis, vastberaden om de verhalen van mijn voorouders levend te houden en hun nalatenschap uit te dragen naar toekomstige generaties. Dankzij de ontdekking van dit vergeten familie register besepte ik dat onze geschiedenis niet alleen bestond uit droge feiten en cijfers, maar dat het een verhaal was van menselijkheid, vol passie, ambitie en doorzettingsvermogen. Het was een verhaal dat ik met trots met me meedroeg en dat ik wilde koesteren en doorgeven, als een kostbaar geschenk aan de komende generaties.

Twee maanden waren verstreken sinds mijn partner Marinka en ik de beslissing hadden genomen om met onze auto naar Eerbeek te gaan, een pittoresk dorpje in Gelderland. De reis door het Nederlandse landschap was een lust voor het oog, met glooiende groene velden en schilderachtige boerderijen die aan ons voorbij gleden. We waren vol anticipatie over wat de komende dagen voor ons

in petto zouden hebben, terwijl we onze weg vervolgden naar het vakantiehuis dat we zorgvuldig hadden uitgekozen in de idyllische omgeving van Loenen. Bij aankomst in ons knusse vakantieverblijf werden we meteen ondergedompeld in een betoverende sfeer. Het huisje ademde geschiedenis en de kamers waren doordrongen van geuren die verhalen leken te vertellen, maar nog niet waren uitgesproken. Een oude houten tafel prijkte in het midden van de woonkamer, omringd door rieten stoelen die al vele verhalen hadden gehoord. Een antieke klok tikte rustig en bracht een vleugje nostalgie in de ruimte. Het voelde alsof we een stap terug in de tijd hadden gezet, naar een periode waarin het leven langzamer en eenvoudiger was. Terwijl we onze spullen uitpakte en ons langzaam settelde, ontdekten we een stapel folders op de vensterbank. Ze bevatten informatie over een nabijgelegen museum molen, die ons uitnodigde tot een avontuur vol geschiedenis en ontdekkingen. Onze nieuwsgierigheid werd onmiddellijk gewekt door de sfeer die in de lucht hing en de uitnodigende folders. We besloten unaniem om de volgende dag ons avontuur in het museum te beginnen en doornamen het adres en de openingstijden zorgvuldig. We zochten alvast de kaart erbij en bestudeerden de route zorgvuldig, om er zeker van te zijn dat we geen enkel detail misten.

Terwijl we ons klaarmaakten voor een rustige avond in het vakantiehuis, beseften we dat deze reis slechts het begin was van een veel grotere ontdekkingsreis. Het vuur van nieuwsgierigheid brandde in ons, ons aanmoedigend om nog dieper te graven naar de verhalen en geheimen van mijn voorouders. We waren vastbesloten om mijn familiegeschiedenis verder te onderzoeken en de verhalen van mijn voorouders in leven te houden, niet alleen voor onszelf, maar ook voor toekomstige generaties. Terwijl we

ons onder de zachte dekens terugtrokken, met de avondzon die langzaam verdween achter de horizon, voelden we een gevoel van opwinding en verwachting over wat de volgende dagen zouden brengen. We spraken met enthousiasme over de plannen voor de volgende dag, terwijl we ons verheugden op nieuwe ontdekkingen en avonturen. Onze gedachten werden overspoeld door gevoelens van verbondenheid met mijn voorouders en we beseften dat deze reis ons altijd in verbinding zou houden met onze wortels en ons zou helpen om onszelf beter te begrijpen. De nacht leek eindeloos te duren terwijl we vol verwachting uitkeken naar de volgende dag, waarin we verder zouden duiken in de geschiedenis van mijn voorouders. Terwijl we droomden, werd de kamer een magische plek, gevuld met flarden van beelden en geluiden die ons uitdaagden om onze ontdekkingsreis voort te zetten. We werden meegenomen op kleurrijke visioenen van de molen, waarbij we glimpen opvingen van de geheimen die daar bewaard werden. Het was alsof het verleden ons uitnodigde om dieper te graven, om de puzzelstukjes van mijn familiegeschiedenis bij elkaar te leggen.

Bij het ochtendgloren werden we wakker, nog steeds gevangen in een roes van opwinding. Het zachte licht van de opkomende zon sijpelde door de gordijnen en verlichtte de kamer. We voelden een onmiskenbaar gevoel van vastberadenheid en avontuur, terwijl we ons verheugden op wat de dag ons zou brengen. Terwijl we genoten van een stevig ontbijt, vulde de geur van versgebakken brood onze neusgaten. We konden niet wachten om op pad te gaan en ons avontuur voort te zetten. We maakten ons gereed voor de dag, zorgvuldig onze rugzak inpakken met benodigdheden zoals een kaart, een notitieboek en een telefoon om elk moment vast te leggen. Toen we de

buitenlucht in stapten, werden we begroet door een prachtige dag. De zonnestrallen schenen helder aan de hemel, terwijl een zacht briesje door de bomen streek. Het geluid van fluitende vogels vulde de lucht, als een symfonie van natuurlijke geluiden. We begaven ons op weg, met volle teugen genietend van de prachtige omgeving. Elke stap bracht ons dichterbij de geheimen die we wilden ontrafelen, bij de verhalen die ons wachtten om ontdekt te worden. We voelden een gevoel van dankbaarheid en verwondering over de reis die we aan het maken waren en de mogelijkheid om mijn familiegeschiedenis tot leven te brengen. Terwijl we verder trokken, ontvouwde zich een landschap van weelderige groene velden, omringd door oude bomen en kabbelende beekjes. We passeerden charmante boerderijen en pittoreske dorpen, waarvan de geschiedenis ons nieuwsgierig maakte naar hun verhalen. We ademden de frisse lucht in, onze zintuigen alert op elk detail om ons heen. We begonnen onze verkenningsstocht van de omgeving van Eerbeek met het huren van fietsen, klaar voor een avontuur vol ontdekkingen. De glooiende heuvels en uitgestrekte groene weilanden strekten zich voor ons uit, als een adembenemend landschap dat rechtstreeks uit een schilderij leek te zijn ontsnapt. Terwijl we daar fietsten, genoten we van het zachte briesje dat door onze haren streek en ons verkoelde onder de warme zon. Terwijl we verder reden, werden we betoverd door de kabbelende beekjes die langs de weg stroomden. Het geluid van het water dat rustig tegen de stenen klotste, werkte bijna hypnotiserend en vormde de perfecte achtergrondmuziek voor onze fietstocht. We lieten ons leiden door de kronkelende weg, hopen op meer betoverende scènes die ons opwachtten. Tijdens onze tocht kwamen we langs pittoreske dorpjes, waar de tijd leek te hebben stilgestaan.